

Avui, 25 de novembre es commemora el dia internacional contra la violència de gènere.

Actualment la violència de gènere està present a tots els països del món i és una injustícia que impedeix que la societat avanci en el camí de la igualtat i el benestar comú que totes i tots volem en convivència. Aquest dia no s'hauria de celebrar ni hauríem d'estar aquí donant lliçons de com tractar i respectar les persones, però, malauradament, ho hem de fer.

La lluita contra la violència de gènere és un combat diari i seguirem aquí el temps que faci falta perquè entre tots i totes recapacitem i reflexionem.

La violència contra les dones tindrà més probabilitats de desaparèixer:

- quan ens deixin participar de forma igualitària a la societat.
- quan deixem d'estar al capdavant de les xifres de pobresa, de les llistes d'atur o de patir la infravaloració a les nostres feines i els problemes de la vida personal, laboral i pública.
- quan es deixi d'utilitzar la nostra imatge com a objecte de consum.
- quan les nostres paraules s'escoltin amb la mateixa intensitat que les dels homes.
- quan se'ns tingui en compte i se'ns visibilitzi en tots els espais socials.
- quan hi hagi una educació no sexista on les nenes i els nens tinguin un present i un futur amb les mateixes possibilitats.

“Les dones som propietat dels homes, els hem d'obeir, mantenir-nos sota la seva ombra, cobrir les seves necessitats i satisfer els seus desitjos”: Aquestes són les bases del patriarcat, i ens les inculquen des de petits i petites d'una manera o altra.

Les dones NO som propietat de ningú, NO som objectes i NO consentirem cap agressió més.

Estem cansades de veure a les notícies com cada dia hi ha més casos de violacions, abusos i assassinats . Estem cansades de tenir por de què la propera sigui la teva mare, la teva germana, o tu. Cap dona hauria de morir pel fet de ser dona.

La societat ens presenta com el sexe dèbil, som nosaltres les que hem de suportar els insults, les amenaces, les ordres i les obligacions manades per un home que es creu superior a nosaltres.

On hem deixat els nostres principis i valors?

On està aquesta igualtat de gènere de la que tant parla la nostra societat?

No volem anar amb por quan sortim soles de nit, ni amb la incertesa de si tornarem a casa sanes i estalvies, sense rebre cap comentari de mal gust, sense que se'ns apropi qualsevol desconegut i sobretot sense rebre abusos sexuals. Hem d'aconseguir el més aviat possible una vida lliure de tota violència, i molts i moltes de nosaltres pensem que la millor manera de combatre la violència de gènere és educant i conscienciant les futures generacions, però el canvi comença en vosaltres, en nosaltres, en TU.